

CAMP NAGEELA 2011

Tento druh programu jsem již jednou absolvovala v létě 2008. Abych pravdu řekla, bylo to super léto – skvělí lidé a tak, ale vůbec jsem nestihla nic procestovat, proto jsem se rozhodla, vyrazit znovu.

Pro tentokrát jsem si našla agenturu Czech-us. Po dlouhém srovnávání s konkurencí a propočtech, mi vyšlo, že to pro mě bude nejvýhodnější. Takže jsem si podala přihlášku a už jsem jen čekala na přidělení kempu. Bylo sice pár nabídek, ale ty se nepotvrdily, až na začátku června, když jsem už nedoufala, se mi agentura ozvala s tím, že pro mě mají kemp. Sice to bylo náročné – všechno vyřídit a odjet během 14 dní, ale společně s Czech-us jsme to zvládli. Agentura mě ještě seznámila s další Češkou, co měla umístění do mého kempu a tak jsme si letenky koupily společně a 23.června jsme mířily směr USA.

Kemp

Po příjezdu na JFK jsme kontaktovaly kemp a ten pro nás vyslal holku, co nás dopravila do kempu Nageela, vzdáleného od New York City asi 2,5 hodiny. Kemp se nacházel uprostřed ničeho-jako všechny kempy a byl kapacitně pro 100 dětí, což je málo.

Při příjezdu do kempu jsem nemohla věřit vlastním očím. Děti měly dojet za pár dní a kemp vypadal, že je na rozpadnutí. Všude nepořádek a docela i chátral. Po mé předchozí zkušenosti to byl docela šok. Kemp to byl Židovský a časově rozdělený na 2 poloviny. V první polovině léta zde byly holky a od konce července kluci. Náš pokoj byl prostý – koupelna a wc a postel s úložným prostorem – to byl pokoj pro první část léta. Na tu „chlapeckou“ nás přestěhovali do pokoje super vybaveného, ale bez oken a první týden i bez teplé vody.

Další šok pro nás byl, když jsme zjistily, že takoví ti praví support staff tam jsme jen my dvě, dva staří chlapi – Polák a Mexičan. Holku, co tu je na stálý úklid počítat nemůžu, protože ta tam byla za celé léto 15x. Sice tam byl i kuchyňský personál, ale ten se na tomto táboře nepočítal do staffu, protože to byli Židé a spávali s dětmi a krom toho obsluhování u stolů měli stejný program jako vedoucí, takže se s námi nebavili. V podstatě jsme tam nakonec byly jen samy dvě, takže o procvičování angličtiny nemůžu mluvit. Spíše to byla zkouška, zda se za ty 2 měsíce nezabijeme, protože jsme spolu byly 24hodin denně. Navíc v druhé polovině léta nám bylo zakázáno mluvit anglicky na děti. Měli jsme je zdravit česky a kdyby náhodou někdo něco chtěl, tak také odpovídat česky. Na konci tábora jsme zjistily, že to měli i oni nakázáno a místy to vypadalo, že i pár vedoucích se s námi bálo mluvit a pořád se ohlíželi a když někdo šel, utekli pryč.

Práce a day off

Co se práce týče, měly jsme na starost uklízet celý kemp, takže tradičně: zamést a vytřít pokoje (cca 20 místností denně – občas se to střídalo), umýt koupelny, zamést chodby, uklidit ozdravovnu, všechny veřejné koupelny, knihovnu, play room, prádelnu, sklad a když bylo třeba, tak i pokoje pro hosty. Taky jsme 3x týdně uklízely 2 apartmány majitele. Jako překvapení nám přichystali další job: pomývání nádobí. Takže po obědě a večeři jsme musely ještě do další práce – kuchyně. Náš pracovní rozvrh byl tedy následovný: v 9 budíček na snídani a od půl 10 jsme pracovaly do oběda, který

byl v 1pm. Poté jsme se vracely zpět k úklidu a kolem 3pm jsme mířily pomývat to nádobí. I s úklidem kuchyně nám to zabralo čas do 5pm. Pak jsme měly 2 hodiny volna, když nás nikdo neodchytil a nezaúkoloval, které jsme v „holčičí“ části trávil u jezera přes cestu, které také patřilo kempu. Bohužel na něm nebylo pro nás žádné vyžití a vypadalo docela zchátrale, ale na osvěžení a změnu prostředí stačilo. V 7pm jsme se vracely do kempu na večeři a pak jsme do 10pm opět pomývaly nádobí. Když byl pátek a byl Shabbas, večeřelo se v 10pm a končilo v 1am.

I když jsme první dny padaly únavou, ve finále to nebylo až tak náročné. Jen jsme si na to všechno musely zvyknout.

Day off jsme naštěstí měly současně, i když se jednou zdálo, že nás chtějí rozdělit. Bohužel jsme neměly auto a z kempu nás nikam nebrali, tak jsme většinou chodily pěšky nebo stopovaly. Naše obvyklá cesta byla do Wal-Martu vzdáleného 7mil.

Big problem

Toto bylo oblíbené našeho šéfa, o kterém jsme si nejdříve myslely, že neumí ani anglicky, protože na nás mluvil v heslech a co se týkalo gramatiky, tak to taky stálo za nic. Byl to Rabin a v kempu vedl pravidelná kázání. Bohužel s námi se ale moc zdržovat nechtěl. Pokaždé, když jsme za ním přišly se poptat na pár věcí, odbyl nás s tím, že nemá čas a když už jsme moc dotíraly, tak nás odbyl a tvářil se při tom, jak bychom ho strašně obtěžovaly. Bohužel nás ani nikdo neseznámil s židovskými pravidly a tak jsme se často dostávaly do big problémů, hlavně v kuchyni. Vrchol všeho bylo, když nám měl dát peníze den před odjezdem. Pořád se nám vyhýbal, až jsme za ním musely v 11 večer do apartmánu.

Cestování

Tak na tuto část léta jsme se těšily jak malé. Zajistily jsme si zájezd s jednou levnou společností a vydaly se prvně na 5 dní po východním pobřeží. Zájezd zahrnoval New York City, Philadelphii, Niagáry, Boston a Washington D.C. Bohužel NYC jsme musely vynechat z důvodu hurikánu Irene ve městě. Místo toho jsme měly zážitek na celý život – přenocovaly jsme v evakuačním centru, dokonce 2 noci. Starali se tam o nás jako o vlastní a nenechali nás tam ani hladý. Po našem pětidenním výletu, který byl super, ale krátký, jsme se vydaly do Los Angeles. Tam jsme nastoupily

na další zájezd a snažily se stihnout vidět toho co nejvíce. Naše trasa byla: LA-Las Vegas-Lake Powell-Bryce Canyon-Jackson Hole-Grand Teton-Yellowstone-Salt Lake City-Bingham Copper Mine-Hoover Dam-Grand Canyon-Solvang-San Francisco-Yosemite-LA. Nejvíce jsme si užily Yellowstone. Místní příroda se nedá popsat, ta se musí zažít, takže všem vřele doporučuji. Další zážitek byl Bryce Canyon, který nás uchvátil více než Grand Canyon. Ten měl samozřejmě taky něco do sebe, ale bylo tam docela přelidněno a smělo se jen na určitá místa. Také vřele doporučuji San Francisco a Washington D.C. Jedny z nejhezčích měst, jaké jsme navštívily. V rámci zájezdu jsme měly luxusní ubytování v hotelech, avšak mimo něj jsme spávaly na letištích. Nejdříve jsme si načetly informace od předešlých nocležníků, ale musím říci, že to občas s referencemi přehánějí. Na JFK jsme strávily 5 nocí a když člověk dobře vychytá místo, vyspí

se královsky. Stejně tak na LAX, kde je dokonce k dispozici koberec.

Shrnutí

Třebaže těch pár týdnů v kempu to byly samé naschvály, snažily jsme se z toho nic nedělat a jen se tomu smát. Díky naší pozitivní náladě jsme se snadno a rychle přehouply do části cestování, která nám to vše vynahradila a já si splnila svůj sen-vidět něco málo z USA. Co se týče nákladů a výnosů, bylo to takové vlej-vylej. Náš zájezd nás stál celkově do 1200usd, zahrnujíc vstupy, ale s jídlem jsme se omezovaly, takže to je spíš jen takové orientační. Když se ohlédnou zpět, musím říci, že bych to klidně podstoupila celé znovu, když by na konci měl být další kousek USA.

Děkuji agentuře Czech-us za to, že mi pomohla splnit si další z mých snů a přeji do budoucna víc a víc spokojených pracantů-cestovatelů.

Aneta

